

Adunări festive în întreprinderi în cinstea zilei de 1 Mai

Er! la lășarea lucrului, în unele întreprinderi din Capitală au avut loc adunări festive în întâmpinarea zilei de 1 Mai, ziua solidarității internaționale a oamenilor muncii, ziua fraților muncitorilor din toate țările. Săliile în care s'au ținut aceste adunări erau pavoazate sărbătorește cu ramuri verzi și cu pancarte pe care se puteau citi înflăcărâte chemări de 1 Mai ale Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român.

La adunarea festivă dela uzinele „Semănătoarea” au participat sute de muncitori și tehnicieni. În cuvântul său, tov. Cocuț Valentin a arătat că anul acesta sărbătoarea de 1 Mai face să crească și mai puternic în lumile oamenilor muncii speranța în victoria păcii, dragostea și recunoștința față de Uniunea Sovietică, care promovează cu consecvență politica păcii, demonstrând în mod convingător, prin fapte că războiul poate fi evitat dacă există într-adevăr voința și hotărârea de acțiune pentru preîntâmpinarea lui. Vorbitorul a subliniat că astăzi poporul nostru muncitor, prin succesele de zi cu zi pe care le obține pe frontul construcției pașnice, își arată hotărârea de a înfrâna lagărul păcii, democrației și socialismului.

Tov. I. Schmidt, directorul uzinelor, a arătat apoi că uzinele „Semănătoarea” în întâmpinarea zilei de 1 Mai au depășit pe trimestrul I de 23,4%, pe cel de al doilea de valori constante. Pe sortimentele, uzinele au depășit planul cu peste 198% la piese de schimb și cu peste 300% la articolele de larg consum ca sape, foarfece de pont, etc. Aceste succese sunt un imbold pentru întregul colectiv de a obține altele și mai mari.

Luând cuvântul, stahanovistul Gr. Panai a arătat că atât el, cât și brigada stahanovistă „8 Mai”, al cărei membru este, au obținut în cinstea lui 1 Mai depășiri de plan de peste 260%.

Încă de la începutul anului — a spus vorbitorul — eram luat angajamentul să calific pe tânărul C. Achim. Acest tânăr a devenit acum un bun lăcătuș și de depășește norma cu peste 40%. În numele brigăzii sale el și-a luat apoi angajamentul să îndeplinească întotdeauna planurile lunare cu 5 zile înainte de termen. Ministrul stahanovist Gheorghe Mihai a arătat că muncitorii din atelierul său de pregătire piese pentru secătorii colectivi ai uzinei „Semănătoarea” vor da un nou avânt întrecerii socialiste, pentru a

produce cât mai multe mașini-unelte de bună calitate. Aceste mașini contribuie la opera de transformare socialistă a agriculturii și fac pe țărani muncitori să vadă împede sprâjiniu frățesc pe care li-l dă clasa muncitoare. Tovarășul G. Mihai a arătat apoi că în cinstea zilei de 1 Mai, peste 1200 muncitori au fost antrenati în întrecerea socialistă, iar dela secțiunea secătorii numai în luna Aprilie, 20 de muncitori și-au însușit metodele sovietice de muncă.

După terminarea adunării festive, președintele comitetului de întreprindere, tov. I. Dragomir a înmănat mai multor stahanoviști diplome de onoare pentru munca depusă.

La întreprinderea „Pavel Teacenu” muncitorii au participat la adunarea festivă după ce au luat sfârșit schimbul de onoare organizat în cinstea zilei de 1 Mai. El au deșus în această zi toată răvna pentru a obține rezultate cât mai însemnate în producție, pentru a cinși în acest fel marea sărbătoare a oamenilor muncii din întreaga lume.

Brigada de calitate Nr. 10, a cărei responsabilă este stahanovista Iliescu Maria a îndeplinit în ziua schimbului de onoare planul în proporție de 164%, iar brigada de calitate nr. 7 a realizat în această zi planul în proporție de 153%.

În semn de apreciere au obținut stahanoviste fabricii „Asif”, stahanovista Nicolae Ștefana a depășit în această zi norma cu 280%, iar stahanovista Pop Mitana cu 226%.

Cu prilejul adunării festive a vorbit tov. Erdos Matilda, din biroul organizației de partid. Ea a arătat că ziua de 1 Mai va fi o demonstrație a hotărârii poporului muncitor de a înfrâna neîncetat statul nostru de democrație populară, care chezoșnește construirea pașnică a vieții noi în țara noastră.

Comunicatul asupra îndeplinirii Planului de Stat pe primul trimestru al anului 1953 răsună ca un puternic mesaj de pace. El oglindește orientarea economiei noastre spre dezvoltarea producției de pace, este o expresie a politicii statului nostru, de ridicare a nivelului de trai al poporului muncitor.

La sfârșitul adunării festive s'a anunțat că tovarășele Popescu Aurica Dobrin Iouana Butnaru Tudosa, Moroșan Virginia și Ojlela Stanca, care în ultimul timp au obținut însemnate succese în producție, au fost confirmate stahanoviste.

Asemenia adunării festive au avut loc și în alte întreprinderi din Capitală.

Conferința raională a fruntașilor gospodăriilor colective din raionul Oltenița

(Dela corespondentul nostru). — În orașul Oltenița a avut loc Duminică conferința fruntașilor gospodăriilor agricole colective din raion.

Raportul asupra felului cum s'au îndeplinit sarcinile trasate de Hotărârea Comitetului Central al partidului din 18 Septembrie 1951, în raionul Oltenița, a fost prezentat de tov. Apostol Gheorghe, președintele comitetului executiv al sfatului popular raional, care prin exemple concrete a scos în evidență realizările obținute în consolidarea gospodăriilor colective și crearea de noi gospodării colective și întovărășiri agricole.

Gospodăria colectivă „Gheorghe Dimitrov” din Căscioarele a obținut anul trecut de pe cele 64 hectare cultivate cu grâu o recoltă medie la hectar care a înțeles de 600 kg, producția medie din gospodărie individuală. Gospodăria colectivă din Bucumeni a obținut deosebit de mult, peste 1500 kg. orz și cu peste 1300 kg. porumb mai mult la hectar decât în secțiunea individuală.

Gospodăriile colective din raion s'au dezvoltat multilateral, creându-se ferme de vite, grădini de zarzavat, stupării, etc. Totodată, folosind creditele acordate de stat și valorificând resursele locale, ele au ridicat o serie de construcții gospodărești.

Dezvoltarea economică a gospodăriilor colective a avut ca urmare sporirea veniturilor colectiviștilor. Anul trecut, colectivul Radu Mihaeche din Nana a primit pentru zile-muncă lucrute cu membrii familiei sale 2300 kg. grâu, 1800 kg. porumb, peste 100 metri țesături și alte produse. Colectivul Noicu Nicolof din Budești a primit, în afară de produse, suma de 6800 lei.

Un prețios ajutor în munca de întărire economică-organizatorică a gospodăriilor agricole colective din raion, a arătat raportul, la dat delegația de colhoznic, care a vizitat anul trecut unele gospodării colective din țara noastră.

Gospodăriile colective din raion s'au întărit și dezvoltat în luptă dăruitoare uneltirilor chibaburilor care, datorită lipsei de vigilență a unor organizații de partid, s'au strecurat în unele gospodării colective cu scopul de a le submina, așa cum s'a întâmplat la gospodăria colectivă din Valea Roșie și în alte părți. Indrumați de comitetul raional de partid și de organizațiile de bază, colectivii și au demascat și alungat din gospodăriile colective din raion peste 70 de chibaburi.

Întâlnirea prietenească de fotbal dintre selecționata divizionară a R. P. R. și echipa F. S. G. T. Franța

Peste 30.000 spectatori au asistat er! după amiază pe Stadionul Republicii la întrecerea prietenească de fotbal dintre selecționata divizionară a R.P.R. și reprezentativa organizației sportive muncitorești F.S.G.T.-Franța.

Acțiunile din jucătorii tineri, formația divizionară a țării noastre a obținut un însemnat succes, câștigând întrecerea cu scorul de 7-2. Echipa muncitorilor francezi s'a apărut cu multă ardoare, reușind totodată să organizeze o serie de acțiuni ofensive încheiate cu puternice lovituri spre poarta adversă.

Chiar dela începutul partidei, selecționata divizionară a R.P.R. a desfășurat un joc rapid, combativ, reușind să-și concretizeze superioritatea marcând două puncte. Spre mijlocul primei reprize, înaintarea echipei noastre mărește avantajul la 3-0,

Aceasta a dus la întărirea gospodăriilor colective, a făcut ca peste 700 țărani cu gospodării mici și mijlocii să ceară să fie primiți în gospodării colective.

Raportul a scos la iveală lipsurile comitetului executiv al sfatului popular raional în munca de sprâjiniu gospodăriilor colective, ceea ce nu sprâjiniu temeinic, prin tehnicieni, întocmirea planurilor de producție ale gospodăriilor agricole colective, realizarea planurilor de construcții, aplicarea regulilor agrotehnice și zootehnice, etc.

Numeroși fruntași din gospodăriile colective au vorbit despre experiența muncii lor, despre lipsurile care mai dănuie în gospodării, criticând totodată sfatul popular raional care n'a sprâjiniu temeinic gospodăriile colective. Președintele gospodăriei colective din Sălcuța, Turea Petre, a arătat cum au folosit colectivii resursele locale pentru construirea grajdului și a celorlalte clădiri.

Colectivul Marian Onică, dela gospodăria colectivă din comuna Nana, a criticat faptul că în raport nu s'a arătat în mod mai amănunțit ajutorul pe care l-a dat delegația de fruntași ai agriculturii din Uniunea Sovietică gospodăriilor colective din raion, precum și faptul că unii tehnicieni nu dau ajutorul necesar colectivii lor.

Tov. Ganea Constantin, președintele gospodăriei colective din Valea Roșie, după ce a arătat realizările gospodăriei colective, a criticat sfatul popular raional pentru faptul că nu a îndrumat tehnicienii să dea un sprâjin concret gospodăriilor colective. Planul de producție al gospodăriei noastre a fost întocmit de un tehnician, fără măcar să se consulte cu conducerea gospodăriei colective — a spus el. Vorbitorul a cerut ca în viitor planul de producție să se facă cu participarea conducerei gospodăriei și a fruntașilor. El și-a luat apoi angajamentul ca, până la 30 Aprilie, gospodăria colectivă să termine toate înșămânțările de primăvară și în cinstea lui 1 Mai să valorifice un număr de miel prin cooperativă, pentru aprovizionarea oamenilor muncii dela oraș.

Conferința a ales apoi ca delegați la Congresul fruntașilor gospodăriilor colective pe Ganea Constantin, președintele gospodăriei colective din Valea Roșie, Elena Sperian, fruntașă din gospodăria colectivă Sălcuța, Marinescu Cristina din gospodăria colectivă Cocon, Marin Crăngușu din Nana și alții.

dar curând, formația franceză reușește să reducă scorul, obținând primul punct. Până la pauză, selecționata divizionară a R.P.R. a mai înscris două puncte, în urma unor acțiuni deosebit de spectaculoase.

În repriza doua jocul a devenit echilibrat. Formația franceză se lupta prin dăruirea cu care se apăra și prin combativitatea liniei de înaintare. Numeroase acțiuni întreprinse de ambele echipe se încheie cu 2 puncte în favoarea selecționatei divizionare a R.P.R. și 1 punct în favoarea formației muncitorilor francezi.

Jocul s'a desfășurat într-o atmosferă prietenească, fiind aplaudat cu însuflețire de zeile de mil de spectatori.

Această întrecere sportivă a constituit un nou prilej de manifestare a prieteniei ce leagă poporul nostru de poporul francez.

Răspunsul Guvernului Sovietic

la scrisoarea Comisiei Congresului popoarelor pentru apărarea păcii

MOSCOVA 28 (Agerpres). — TASS transmite:

La 27 Aprilie, V. M. Molotov, Ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., a trimis la Paris răspunsul dat de Guvernul Sovietic Comisiei Congresului popoarelor pentru apărarea păcii, care s'a adresat guverne-

lor U.R.S.S., S.U.A., Republicii Populare Chineze, Marii Britanii și Franței cu propunerea de a începe tratative în scopul încheierii unui Pact al Păcii între cele cinci mari puteri.

Întă textul răspunsului Guvernului Sovietic:

Către Comisia Congresului popoarelor pentru apărarea păcii:

Frédéric Joliot-Curie (Franța), Joseph Wirth (Germania), Pietro Nenni (Italia), Isabelle Blume (Belgia), generalul Buxbaum (Brazilia), Cen Sen-yiu (China), Pierre Cot (Franța), Nicolai Tihonov (U.R.S.S.), Ilya Ehrenburg (U.R.S.S.), pastorul Endicott (Canada), Monica Felton (Anglia), John Figgins (Anglia), pastorul Forbeck (Norvegia), Waskiewicz (Polonia), generalul Jara (Mexic), Goro Hani (Japonia), Kitchlew (India), Mao Dun (China), Ma In-ciu (China), Seza Nabrawi (Egipt), Giuseppe Nitti (Italia).

Stimați domni,

Guvernul Sovietic a primit telegrama dvs. din 27 Martie a.c. trimisă de dr. Joseph Wirth, Pietro Nenni și Frédéric Joliot-Curie, din însărcinarea Comisiei, împreună cu Mesajul Congresului popoarelor pentru apărarea păcii, în care se propune încheierea unui Pact al Păcii între Uniunea Sovietică, Statele Unite ale Americii, Republica Populară Chineză, Marea Britanie și Franța.

Urmand politica sa de întărire a păcii și a colaborării între popoare, Guvernul U.R.S.S. se solidarizează cu Mesajul Congresului popoarelor pentru apărarea păcii și cu propunerea pe care o cuprinde.

Guvernul Sovietic este convins că nu există nicio chestiune litigioasă sau nerezoalvată care să nu poată fi rezolvată pe cale pașnică, pe baza unui acord între țările interesate. În conformitate cu aceasta, Guvernul Sovietic declară că este în permanență gata să colaboreze cu guvernele celorlalte state pentru atingerea înalțelor țeluri ale întăririi păcii generale și securității internaționale.

Din însărcinarea Guvernului Sovietic
V. MOLOTOV
Ministrul afacerilor externe al U.R.S.S.

Schimb de experiență între redactorii gazetelor de perete

BARLAJ (dela corespondentul nostru). Pentru a ajuta colectivele de redacție ale gazetelor de perete să-și îmbunătățească munca, Comitetul regional de partid Bărad și ziarul „Steagul Roșu”, organ al comitetului regional de partid și al sfatului popular regional, au organizat de curând un schimb de experiență între redactorii responsabili ai gazetelor de perete din regiune. Cel peste 40 de tovarăși care au participat la acest schimb de experiență au ascultat câteva referate despre activitatea desfășurată de unele colective ale gazetelor de perete. Referențele au oglindit faptul că chemarea la întrecere adresată de colectivele de redacție ale gazetelor de perete dela uzinele „Boleslav Bietru”, „F. R. B.” și gospodăria colectivă „30 Decembrie” din Conțești, regiunea București, a avut un puternic ecou în întreprinderile din regiune.

Responsabilele gazetelor de perete „Uzina” dela întreprinderea comunala Focșani a arătat în referatul ei cum și-a organizat și planificat munca în cadrul colectivului de redacție, așa încât cele mai arătoare probleme care preocupau pe salariații întreprinderii să fie oglinzite de gazetă, iar articolele publicate să contribuie la intensificarea întrecerii socialiste, la educarea comunistă a oamenilor muncii.

Referatul a oglinzit în spirit autocritic și lipsurile colectivului gazetei de perete, care nu a folosit caricatura ca armă pentru înalțarea unor năravuri și apucături înoluate, nu a popularizat în suficientă măsură metodele de muncă ale stahanovistilor sovietici și ale stahanovistilor din țara noastră.

Un alt referat a fost prezentat de redactorul responsabil al gazetei de perete dela S. M. T. Tecuci. El a arătat că sub îndrumarea organizației de bază, colectivul de redacție al gazetei de perete din stațiunea scote, pe tot timpul campaniei înșămânțărilor de primăvară, o foarte volanță, care oglindește rezultatele muncii tractoriste în întrecerea socialistă, criticând în același timp lipsurile și pe codăși.

Responsabilul gazetei de perete dela gospodăria de stat Murgeni a prezentat un referat despre felul cum susține gazeta de perete campania înșămânțărilor de primăvară.

Cu prilejul discuțiilor a reieșit însă că mai sunt multe gazete de perete care publică articole cu caracter general, nelegate de problemele specifice ale unității de muncă respective. Numeroase organizații de bază subapreciază importanța și rolul pe care trebuie să-l aibă gazetele de perete și analizează rareori activitatea colectivelor de conducere ale acestor gazete.

Redactorul șef al ziarului „Steagul Roșu” a făcut un instructiv practic, explicând pe larg cum trebuie organizată munca în cadrul colectivului de redacție, cum trebuie scris un articol, cum trebuie urmărită eficiența materialelor publicate, etc.

Schimbul de experiență va fi un ajutor însemnat în desfășurarea mai departe a întrecerii dintre gazetele de perete.

Un alt referat a fost prezentat de redactorul responsabil al gazetei de perete dela S. M. T. Tecuci. El a arătat că sub îndrumarea organizației de bază, colectivul de redacție al gazetei de perete din stațiunea scote, pe tot timpul campaniei înșămânțărilor de primăvară, o foarte volanță, care oglindește rezultatele muncii tractoriste în întrecerea socialistă, criticând în același timp lipsurile și pe codăși.

Responsabilul gazetei de perete dela gospodăria de stat Murgeni a prezentat un referat despre felul cum susține gazeta de perete campania înșămânțărilor de primăvară.

Cu prilejul discuțiilor a reieșit însă că mai sunt multe gazete de perete care publică articole cu caracter general, nelegate de problemele specifice ale unității de muncă respective. Numeroase organizații de bază subapreciază importanța și rolul pe care trebuie să-l aibă gazetele de perete și analizează rareori activitatea colectivelor de conducere ale acestor gazete.

Redactorul șef al ziarului „Steagul Roșu” a făcut un instructiv practic, explicând pe larg cum trebuie organizată munca în cadrul colectivului de redacție, cum trebuie scris un articol, cum trebuie urmărită eficiența materialelor publicate, etc.

Schimbul de experiență va fi un ajutor însemnat în desfășurarea mai departe a întrecerii dintre gazetele de perete.

Constătuirea soților de mineri din întreaga țară

PETROȘANI (dela corespondentul nostru). Zilele acestea, în sala Teatrului de Stat din orașul Petroșani a avut loc constătuirea soților de mineri din întreaga țară.

În darea de seamă, făcută de tov. Regina Danclu, s'a arătat că, datorită acțiunii sistematice desfășurate în urma constătuirii pe țară a muncitorilor mineri din industria carboniferă ce a avut loc anul trecut, au fost încadrate în diferite munci productive peste 1.450 de femei, iar aproape 400 femei, care au urmat diferite școli de calificare, îndeplinesc cu cinste funcții de mecanice de crăter, mecanice de motoare Diesel, mecanice de troluri electrice, mecanice de mină, strungări, etc.

Dorința fierbinte a soților de mineri de a se califica în diferite munci, pentru ași aduce din plin contribuția la îndeplinirea cincinalului în 4 ani s'a manifestat cu tărie și cu prilejul constătuirii dela Petroșani. Astfel, tov. Sandu Iuliana, soție de minier dela mina 3-Jietl-Lonea, David Maria, vagonetară stahanovistă dela mina Vulcan, Batori Ileana, lăcătuș scular dela preparatul Lupeni, Bacinschi Maria, soție de minier dela mina Aninoasa, și alte zeci de soți de mineri au propus organizarea unui curs de calificare pentru femei în diferite munci din subteran și dela suprafață.

Exprimându-și recunoștința pentru grăubăzării comitetului de muncă și de trai ale minerilor, numeroase soți de mineri au arătat că sunt hotărâte să-și îndeplinească și ele dăruirea și să se arate demni de înalta pretuire pe care poporul nostru o acordă aceluia care prin munca lor eroică dau tot mai mult cărbune pentru întărirea patriei, pentru pace.

În cadrul constătuirii a lui apol cuvântul de tov. Ileana Răceanu, care a vorbit despre munca și lupta femeilor din țara noastră în întâmpinarea Congresului național dela București și a Congresului mondial al femeilor care va avea loc la Copenhaga. Totodată, vorbitoarea a făcut o expunere asupra noii forme de organizare a muncii în rândul femeilor din țara noastră, îndemnând pe soțiile de mineri să participe activ la constătuirile în vederea algeriei de femei în adunările delegatelor ce vor activa pe lângă sfaturile populare.

La încheierea constătuirii, soțiile de mineri din Valea Jiului au ales ca delegată la Congresul național dela București pe tov. Regina Danclu din Petroșani, Hajdu Tereza dela Petrlia, Szacsok Elisabeth și Patilinet Ana dela Lupeni, precum și alte soți de mineri.

Pentru o puternică înfățișare a vieții în literatura noastră

În condițiile regimului de democrație populară — în care masele celor ce muncesc sunt chemate să desfășoare o vastă activitate conștientă, creatoare — crește neasemul de mult rolul social al literaturii ca instrument de cunoaștere și transformare a realității.

De o însemnată însemnă pentru dezvoltarea tinerii noastre literaturii, pentru întărirea rolului ei de forță activă în faurirea lumii noi, în educarea omului nu este înțeles profund și aplicarea de către scriitorii a învățămintelor cuprinse în geniala operă a tovarășului Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.” și a tezelor cu privire la literatură și artă din raportul tovarășului G. M. Malenkov la Congresul al XIX-lea al P.C.U.S.

Geniala operă stalinistă — îndeosebi prin învățătura despre caracterul obiectiv al legilor dezvoltării sociale — fundament teoretic și mai profund realismul socialist, metoda de creație care să aibă baza marilor succese ale literaturii sovietice și a succesorilor literaturii din țările de democrație populară.

Înteleasă pe învățăturile lui Marx-Engels-Lenin-Stalin, tezele privitoare la literatură și artă cuprinse în raportul tovarășului G. M. Malenkov sintetizează teoretic experiența întregii arte realiste mondiale și îndeosebi experiența inovatoare a literaturii și artei sovietice, constituind un adevărat program de luptă pentru toți scriitorii care merg pe drumul realismului socialist. Tocmai deaceia scriitorii din R.P.R. au întâmpinat aceste teze cu cel mai viu interes, în zilele de 24-27 Martie a avut loc dezbaterile organizată de Uniunea Scriitorilor cu privire la „Unele probleme ale creației literare din R.P.R. în lumina tezelor asupra literaturii și artei expuse de tovarășul G. M. Malenkov în Raportul ținut la Congresul al XIX-lea al P.C.U.S.”. Această dezbateră a avut loc în condiții în care literatura noastră — care se bucură de îndrumarea plină de dragoste și de grijă a partidului — a dobândit o serie de succese importante. Poeziile, romanele, piesele de teatru ale scriitorilor noștri care redau viața noastră, minunată, a patriei, chipul omului înaintat și mobilizează la luptă împotriva dușmanului de clasă sunt estăzi larg cunoscute și prețuite de oamenii muncii. Totodată, există însă lipsuri ce frânează dezvoltarea literaturii noastre, există rămășițe și influențe ale ideologiei burgheze decadente.

Dezbaterile dela Uniunea Scriitorilor a oglindit hotărârea fermă a scriitorilor noștri de a păși înainte, învingând lipsurile, de a obține noi succese.

Tipicul — problemă hotărâtoare a literaturii și artei

Occupându-se în raportul său de problema tipicului, problema hotărâtoare pentru dezvoltarea literaturii și artei realiste, tovarășul Malenkov arată că: „...tipic este nu numai ceea ce se înțelege cel mai des, ci ceea ce exprimă în modul cel mai plin și mai expresiv esența forței sociale respective. În concepția marxist-leninistă tipicul nu înseamnă nicidecum o medie statistică oarecare. Tipicul corespunde esenței fenomenului social-istoric dat și nu este pur și simplu lucrul cel mai răspândit, ceea ce se repetă des, ceea ce cotidian.”

Clasici ca Dante și Cervantes, Shakespeare și Balzac, Puschin și Gogol, Ștefan și Tolstoi. Caragiale și alții alții scriitorii sunt mari și nemuritori tocmai pentru au creat opere care exprimă cu putere esența vieții sociale a epocii lor, pentru au știut să creeze adevărați eroi ai vremii lor, caracteristici pentru forțele sociale în luptă ale epocii respective — pentru că operele lor oglindește direct sau indirect ideile, sentimentele, năzuințele acelor clase și grupuri sociale care intrupau interesele mersului înainte al societății.

Literatura pusă deșchis în slujba intereselor și năzuințelor clasei muncitoare reprezintă o etapă nouă, mai înaltă, în dezvoltarea artei realiste, deoarece clasa căreia îi slujește, cea mai înaintată clasă a societății contemporane, este singura clasă vital interesată în cunoașterea până la capăt a adevărului, a realității, a tendințelor și căilor istorice de transformare a societății.

Partidul clasei muncitoare îi înarmează pe artiștii cu concepția sa științifică despre lume, bazată pe cunoașterea legilor obiective de dezvoltare a societății, cu metoda realismului socialist, dându-le astfel putința de a exprima în modul cel mai deplin esența fenomenelor sociale.

Pentru realismul socialist piatra de încercare a scriitorului este înalte de toate capacitățile lui de a vedea și a reda, dia-

colo de fenomenele exterioare care înțerece la suprafață, fenomenele de adâncime — esențiale, caracteristice, hotărâtoare. Capodoperele literaturii sovietice, create într-un timp relativ scurt din punct de vedere istoric, dela cele mai bune creații ale lui Gorkhi, Malacovșchi, Alexei Tolstoi, N. A. Ostrovșchi și Furmanov, Șolohov și Fadeev, Fedin, Ehrenburg și Gladcov, Tvardovșchi și Isacovșchi, Simonov și Corneiciu, până la acelea ale unor scriitorii tineri ca Ijacov, Babaeovșchi, Galina Nicoiaeva și alții alții, sunt un exemplu viu și strălucitor de zugrăvire profundă a realității în trăsăturile ei esențiale. Ele chemă la luptă pentru ferice, pentru victoria comunismului și sunt iubite de milioane și milioane de oameni, pe întreg întinsul pământului.

„Exagerarea conștientă, reliefația figurii — se spune mai departe în raportul tovarășului Malenkov — nu exclude tipicul, ci îl scoate în evidență și îl subliniază într-un mod mai deplin.”

Exagerarea conștientă, reliefația cu ascuțime a figurilor — fie ele figuri pozitive sau negative — e indispensabil legată de rolul educativ și transformator al literaturii, care, oglinzind cu fidelitate adevărul vieții, trebuie să meargă în avangarda dezvoltării sociale, promovând nou, forța lui vitală, superioritatea și frumusețea lui, și combatând ceea ce este învechit.

„Pentru metoda dialectică — ne învață I. V. Stalin — este important, înainte de toate, nu ceea ce la un moment dat pare stabil, dar începe să moară, treptat, ci ceea ce se naște și se dezvoltă, chiar dacă la un moment dat pare nestabil, căci pentru metoda dialectică este de neînșin numai ceea ce se naște și se dezvoltă.”

Începând cu „Mama” lui Gorkhi, cele mai bune opere literare realist-socialiste au reliefat ceea ce era nou și înaintat chiar dacă, atunci când operele respective au fost create, noul era încă slab, nestabil, greu de observat; ele au reliefat figura „eroului pozitiv”, a omului nou, luptător activ pentru progresul social, intrupând astfel un înalt ideal moral, înfățișând eroii, cu mare forță artistică, pildă domne de a fi urmate în viață și educându-l în spirit comunist. Acesta este unul din cele mai importante învățăminte pe care ni le oferă literatura realist-socialistă sovietică.

Orice subliniere a tipicului cere o anu-

mită exagerare conștientă, dar nu orice exagerare subliniază tipicul, ci doar aceea care se întemeiază pe un studiu adânc, serios, îndeplinit al realității și în care imaginația scriitorului nu se contrapune realității, nu o denaturează, ci descoperă și concentrează, reliefația și generalizează trăsăturile ei esențiale. O asemenea exagerare justă, realistă, redă realitatea incomparabil mai adânc decât simpla „fotografare” sau decât media statistică. În figura tipică astfel reliefați își recunoaște trăsăturile caracteristice o întreagă categorie de oameni — mai bogat, mai adânc decât în fiecare din cazurile individuale dela care a pornit scriitorul.

„Tipicul — arată tovarășul G. M. Malenkov — reprezintă principala sferă de manifestare a spiritului de partid în arta realistă. Problema tipicului este întodeauna o problemă politică.”

Puterea de influențare, însemnata socială și artistică a operei literare depinde de justetea și forța cu care ea prind dăruirea cu care se apăra și prin combativitatea liniei de înaintare. Numeroase acțiuni întreprinse de ambele echipe se încheie cu 2 puncte în favoarea selecționatei divizionare a R.P.R. și 1 punct în favoarea formației muncitorilor francezi.

Jocul s'a desfășurat într-o atmosferă prietenească, fiind aplaudat cu însuflețire de zeile de mil de spectatori.

Această întrecere sportivă a constituit un nou prilej de manifestare a prieteniei ce leagă poporul nostru de poporul francez.

Puterea de influențare, însemnata socială și artistică a operei literare depinde de justetea și forța cu care ea prind dăruirea cu care se apăra și prin combativitatea liniei de înaintare. Numeroase acțiuni întreprinse de ambele echipe se încheie cu 2 puncte în favoarea selecționatei divizionare a R.P.R. și 1 punct în favoarea formației muncitorilor francezi.

Jocul s'a desfășurat într-o atmosferă prietenească, fiind aplaudat cu însuflețire de zeile de mil de spectatori.

Această întrecere sportivă a constituit un nou prilej de manifestare a prieteniei ce leagă poporul nostru de poporul francez.

Să dezvoltăm în toată marea lui chipul omului nou

Problema cea mai de seamă a literaturii noastre este aceea a înfățișării omului nou, liber, stăpân în patria sa, creator al vieții noi, problema zugrăvirii artistice a forțelor sociale înaintate care determină mersul înainte, spre socialism, al țării noastre. Literatura trebuie „să dezvăluie în imagini artistice pozitive chipul omului de tip nou în toată marea demnității lui omenești și astfel să contribuie la cultivarea... unor caractere, deprinderi și obiceiuri libere de plăgile și viciele generate de capitalism.” (G. M. Malenkov).

O contribuție esențială la realizarea unei destinderi internaționale

(Urmare din pag. 1-a)

România să fie primită în O.N.U. Toată lumea a-și da și în cadrul acestei importante organizații internaționale contribuția ei la cauza apărării păcii. Este înțeleșt cunoscut cine anume a împiedicat admiterea țării noastre și a altor țări democrat-populare în O.N.U. drept care decurge din Carta O.N.U. Toată lumea știe că Uniunea Sovietică a propus să fie admise în O.N.U. 14 țări și, în primul rând, ca R.P. Chineză, cea mai mare țară din lume, să-și ia locul ei și să-și vinde în Consiliul de Securitate și în Adunarea Generală a O.N.U. Aceste propuneri au fost însă respinse prin voturile blocului anglo-american.

Desigur că asemenea fapte, precum și faptul că anumite state nesocotesc în practică Carta semnată de cei 60 membri ai O.N.U., nu sunt de natură să contribuie la întărirea autorității O.N.U. și să-i permită să-și desfășoare în mod normal activitatea, îndeplinind obligațiile ce-i revin în opera de întărire a păcii și securității internaționale. Pentru ca O.N.U. să-și poată îndeplini sarcinile ce-i revin este necesar ca principiile O.N.U. să fie respectate de toți membrii ei, ca nici un guvern să nu tindă să o transforme într-un organ auxiliar al politicii sale externe.

Desigur, apelurile la pace nu pot să întâmpine decât aprobare la noi în țară. Poporul român salută declarația din PRĂVDA în care se spune că apelurile la pace cuprinse în discursul președintelui vor întâmpina sprijinul cuvenit din partea conducătorilor sovietici, că propunerile îndeplinite cu adevărat spre pace pot servi drept bază pentru îmbunătățirea relațiilor internaționale. Dar în același timp fiecare cititor al discursului lui Eisenhower s-a putut convinge că în chestiunile de importanță esențială ca cele amintite mai sus și în alte probleme, declarațiile nu sunt întărite prin fapte, că cuvintele despre pace și despre posibilitatea rezolvării problemelor litigioase sunt în contradicție cu alte afirmații conținute în discursul său. Așa, de pildă, mulți oameni din țara noastră își pun întrebarea: de ce a avut nevoie președintele într-un discurs despre pace, să ilustreze amenințarea „războiului atomic”? Oare a socotit el că un asemenea argument este meritul său în întărire încordarea internațională?

În întreaga lume a fost larg comentată luarea de poziție a unei persoane atât de autorizate ca ministrul de externe al S.U.A., Dulles, care, la numai două zile după ce Eisenhower și-a rostit discursul, a încercat să-l transforme într-un act cu totul opus intereselor păcii și creării unei atmosfere de destindere, cecece a impresionat neplăcut chiar și cercurii conducătoare din Apus. În aceste împrejurări în toate țările cercuri largi se întreabă: care este în realitate poziția S.U.A. în politica externă în momentul de față? Se intenționează să se meargă pe calea destinderii încordării în relațiile internaționale, și a rezolvării problemelor litigioase pe baza respectării celorlalte popoare sau

se intenționează să se continue vechia politica de goană a inamurilor?

Se știe în ce a constatat această politică până în prezent. Eșea ei s'a desprins chiar din cifrele citate de Eisenhower în legătură cu cheltuielile militare extrem de multe ale S.U.A. și care cresc au de an. Eisenhower nu a putut însă nimic despre fondurile colosale percepute dela contribuabilii americani și cheltuite pentru construirea și întreținerea bazelor militare situate la mii de kilometri de S.U.A. sau pentru acumularea de stocuri de bombe atomice — deși acestea nu au, evident, nimic comun cu vreun fel de interese de apărare a granițelor S.U.A. Adevăratul sens al acestor fapte și al unei asemenea politici este lesne de înțeles. Așa cum arată PRĂVDA, ele ilustrează acea orientare în politica externă, care urmărește țelurile irealizabile ale dominației mondiale, cecece nu poate să nu provoace împotriva crescândă a celor mai largi părți din toate țările.

Înșuși discursul lui Eisenhower recunoaște adevărat evident că politica de militarizare a economiei nu poate fi decât un mijloc bun fără care o promovare, și nici chiar „sistemul american” — după cum s'a exprimat el — nu va fi capabil să reziste. Desigur, se știe că semnele crizei economice sunt tot mai vizibile în S.U.A. Economia celorlalte țări din pactul Atlanticului este profund zdruncinată.

Nu încapă îndoielă că o asemenea politică este sortită eșecului, deoarece ea împinge la faliment economic.

Exemplul Uniunii Sovietice, al cărei avânt economic impetuș este recunoscut și în Apus, exemplul țării de democrație populară arată în mod concludent că este bineficioare ale politicii unor state care nu se angajează pe panta militarizării. Uniunea Sovietică nu numai că nu a mers pe calea cursului inamurilor, dar ea a făcut în repetate rânduri propuneri concrete în vederea limitării înarmărilor, a reducerii cheltuielilor militare și realizării unui acord asupra interzicerii armelor atomice și a unui control eficace asupra aplicării acestor măsuri. Laolaltă cu oamenii iubitori de pace de pe întreg cuprinsul globului, poporul nostru, preocupat în permanență de dezvoltarea economiei și culturii sale, a aprobat și sprijinit fără rezerve aceste propuneri constructive.

În aceste împrejurări, ce eon pot avea afirmațiile celorlalte care încearcă să arunce asupra Uniunii Sovietice și țărilor de democrație populară vina pentru cursa înarmărilor ce se desfășoară în ultimii ani în țările blocului anglo-american? Ce ar putea răspunde răspundătorilor unor asemenea teze la întrebarea pe care fără doar și poate o pun neamurile oamenilor de bună credință: Oare în Uniunea Sovietică, în țările de democrație populară sunt elogiile războiului din Coreea și cursa înarmărilor ca un „business” rentabil? Oare în Uniunea Sovietică scade cursul acțiunilor la burse când vin știri despre slăbirea încordării internaționale? Dimpotrivă, în Uniunea Sovietică și în țările de democrație populară se înalță neenumărate construcții civile, se deschid șantierii măreți, se investesc fonduri uriașe pentru progresul continuu al

soane s'au adunat pentru a marca data istorică a întâlnirii trupelor engleze, americane și sovietice pe Elba în urmă cu opt ani. Piața era pavozată cu drapelul și pancartele pe care era scris: „Să nu se dea arme germanilor”. „Să nu se permită

industrii și agriculturii, pentru dezvoltarea culturii — totul fiind pus aci în slujba îmbunătățirii și înfrumusețării vieții omului.

În cuvântarea sa, Eisenhower a întrebat: ce este gata să întreprindă Uniunea Sovietică? Răspunsul a fost limpede: „partea sovietică este gata pentru o discuție serioasă și concretă a problemelor respective, atât prin tratative directe, cât și, în cazurile necesare, în cadrul O.N.U.”. Poporul nostru, ca și toți cei care în lumea întreagă consideră că spiritul tratativelor trebuie să triumfe asupra forței, își exprimă întreaga satisfacție față de această deschisă chemare la discutarea și la rezolvarea problemei de acord tratativelor Uniunea Sovietică a știut întotdeauna să ia asupra ei partea corespunzătoare în rezolvarea problemelor internaționale, cecece a ilustrat dorința ei sinceră de a se ajunge la hotăriri de comun acord. Desigur, chiar o seamă de oameni politici occidentali, care apreciază în mod realist fondul problemelor internaționale actuale cât și raportul real al forțelor și factorilor care determină situația internațională, au fost mirați de faptul că Eisenhower în mod nejustificat a slăbit însăși valoarea propunerilor sale de pace, punând o serie de condiții prece pentru acordarea păcii, și să își obligă corespunzător. Totodată observatorii obiectivi apreciază valoarea faptului că Uniunea Sovietică nu și-a legalizat propunerile de condiții preliminare. Odată mai mult, politica externă sovietică apare în ochii popoarelor ca o politică constructivă, tinzând cu adevărat la apărarea și întărirea păcii.

Pentru toți cei cărora li-e dragă pacea este pe deplin clar că politica Uniunii Sovietice de înțelegere și colaborare pornește numai și numai dela interesele vitale ale poporului sovietic și dela interesele păcii și securității internaționale. Poporul nostru, ca și toate popoarele lumii privesc spre Uniunea Sovietică cu spre principalul reazim, factorul de bază al menținerii și consolidării păcii. Forțele păcii, care au în fruntea lor marea Uniune Sovietică, se dezvoltă impetuș în lumea întreagă. Cauza nobilă a păcii trebuie să triumfe și va triumfa!

În lupta pentru pace, fiecărei țări, fiecărui popor, indiferent de sistemul sau economic sau politic, îi revin răspunderi însemnate. Poporul și Guvernul Republicii Populare Române sunt hotărâți să facă față cu cinste acestor răspunderi, să-și dea întreaga contribuție la apărarea și întărirea păcii, și colaborării internaționale. Poporul nostru apreciază la întreaga lor valoare toate acțiunile în favoarea păcii și securității internaționale. Deaceia el sprijină cu toată energia politica externă a Uniunii Sovietice, care are ca obiectiv neschimbător întărirea păcii, și a cărei justie a fost pe deplin confirmată de evoluția evenimentelor internaționale. Din aceleași principii se inspiră și politica externă a statului democrat-popular, politica de apărare a păcii, de prietenie și colaborare cu toate popoarele iubitoare de pace.

Poporul român și guvernul său vor rămâne și pe viitor credincioși acestei poziții, cu convingerea că astfel contribuie la triumful cauzei păcii în lumea întreagă.

crearea de baze atomice americane”. „Să se înceapă tratative de pace”. Vorbelor lui au ecut reglementarea pasnică a tuturor problemelor litigioase, dezvoltarea relațiilor comerciale normale între Apus și Răsărit și retragerea trupelor americane staționate în Anglia.

crearea de baze atomice americane”. „Să se înceapă tratative de pace”. Vorbelor lui au ecut reglementarea pasnică a tuturor problemelor litigioase, dezvoltarea relațiilor comerciale normale între Apus și Răsărit și retragerea trupelor americane staționate în Anglia.

Evenimentele din Coreea

PHENIAN 28 (Agerpres). — TASS transmite:

În comunicatul din 28 Aprilie al Institutului Comandament al Armatei Populare a R.P.D. Coreene se anunță că pe toate fronturile au avut loc operațiuni de recunoaștere. În noaptea de 27 Aprilie, aviația americană a atacat din nou localitățile

pasnice din împrejurimile HamhŃnului, bombardându-le în mod sălbatic. S'au înregistrat numeroase victime în rândurile populației pasnice. Au fost distruse multe case de locuit și colibe.

La 28 Aprilie, pușcașii-vânători de avioane au doborât două avioane ale inamicului.

Uciderea unor prizonieri de război pe insulele Cecido și Cociedo

KAISUNG 28 (Agerpres). — China Nouă transmite:

În ultimele zile americanii au ucis sau rănit 16 prizonieri de război în legătură de pe insulele Cecido și Cociedo. Americanii au declarat că la 24 Aprilie, în lagărul de prizonieri de război de pe insula Cecido, au fost răniți 15 prizonieri de război din rândurile voluntarilor chinezi, care, după cum susțin americanii, „refuză” să se repatrieze. Trei din-

tre prizonierii răniți au încetat din viață.

În declarație se arată că acești prizonieri de război sunt „agitatori” descoperiți de americani. Acest fapt demonstrează că prizonierii de război pe care americanii îi încadrează în categoria celor care „refuză” să se repatrieze” cer, în realitate, cu hotărâre să fie repatriați.

La 21 Aprilie, americanii au ucis încă un prizonier de război pe insula Cociedo.

În legătură cu schimbul de prizonieri bolnavi și răniți

KAISUNG 28 (Agerpres). — China Nouă transmite:

La 27 Aprilie, delegația coreeano-chineză la tratativele de armistițiu a dat publicității următorul comunicat:

La 27 Aprilie, cealaltă parte a predat la Panmunjon părți coreeano-chineze 449 de prizonieri de război bolnavi și răniți aparținând Armatei Populare Coreene.

La 27 Aprilie, cealaltă parte a predat la Panmunjon părți coreeano-chineze 449 de prizonieri de război bolnavi și răniți aparținând Armatei Populare Coreene.

KAISUNG 28 (Agerpres). — China Nouă transmite:

La 27 Aprilie, partea americană a anunțat pe neașteptate partea coreeană, pentru a treia oară, că din numărul prizonierilor de război care urmau să fie repatriați la 27 Aprilie, va lipsi o persoană. Astfel, numărul prizonierilor de război bolnavi sau răniți din Armata Populară Coreeană care au fost repatriați în acea zi a fost de 449.

Potriviți unei comunicări ulterioare a părții americane, printre cei repatriați la 27 Aprilie nu urmau să fie bolnavi care

să fie transportați pe țargi. Cu toate acestea, un mare număr de prizonieri repatriați nici nu se putea mișca și au trebuit să fie transportați din ambulanele americane la ambulanele coreene și chineze de către personalul de serviciu. Dintre cei repatriați la 27 Aprilie, alți 50 de prizonieri erau alienați mintali.

Prin grija personalului coreeano-chinez de recepție, prizonierii repatriați au plecat grabnic cu ambulanele către Kaisung, unde numeroși locuitori al acestui oraș îi așteptau, pentru a le ura bun sosii.

Guvernul indonezian sprijină eforturile pentru pace

DJAKARTA 28 (Agerpres). — După cum relatează agenția Associated Press, la 27 Aprilie ministrul indonezian al informațiilor, Arnold Mononutu, a declarat că guvernul țării sale urmărește cu deosebită atenție eforturile de a se pune capăt războiului din Coreea și că sprijină în întregime aceste eforturi pentru pace.

Ministrul indonezian a subliniat că, în diferență dacă la bursa din Londra sau din New York acei oameni care au și hotărât să-și bazeze activitatea economică pe cecece el numește „economie aproape de război” nu încerca să împiedice realizarea armistițiului și păcii în Coreea, în Indonezia, nimeni nu are vreun motiv să sprijine această „politica aproape de război”.

diferență dacă la bursa din Londra sau din New York acei oameni care au și hotărât să-și bazeze activitatea economică pe cecece el numește „economie aproape de război” nu încerca să împiedice realizarea armistițiului și păcii în Coreea, în Indonezia, nimeni nu are vreun motiv să sprijine această „politica aproape de război”.

Evenimentele din Patet-Lao

SAIGON 28 (Agerpres). — După cum anunță agențiile de presă occidentale, Armata Populară de Eliberare din statul Patet-Lao își continuă înalțarea în direcția Luang-Prabang.

Agencia Associated Press anunță că la 28 Aprilie, trupele franceze au evacuat postul Pak Seng, situat la 60 de km. Nord-Est de Luang-Prabang.

Referindu-se la importanța strategică pe care o prezintă postul Pak Seng, agenția France Presse relatează că „acest post constituie cheia de acces în valea care duce spre capitala Laosului”. Unitățile

înaintate ale Armatei Populare de Eliberare, care se îndreaptă spre capitală din direcțiile Nord și Nord-Est, se aflau în noaptea de 27 Aprilie la 40 de km. Est de Luang-Prabang. În prezent, aprovizionarea cu muniții și alimente a trupelor coloniale franceze se face numai pe calea aerului, printr-un pod aerian între Hanoi și Luang-Prabang.

Agencia France Presse anunță că trupele populare și-au intensificat atacurile împotriva posturilor franceze situate într-o zonă cuprinsă între 40-100 de km. de Luang-Prabang.

Interzicerea demonstrațiilor de 1 Mai la New York

NEW YORK 28 (Agerpres). — Ziarul „Daily Worker” anunță că prefectul poliției din orașul New York, George P. Monaghan, a interzis orice demonstrație de 1 Mai la New York. El a

calificat pe membrii Comitetului popular al muncitorilor, care în mod tradițional este organizatorul demonstrațiilor de 1 Mai, drept „dușmanii declarați” al țării.

Semnarea protocolului cu privire la schimbul de mărfuri între U.R.S.S. și R.D. Germană pe anul 1953

MOSCOVA 28 (Agerpres). — TASS transmite:

Ca rezultat al tratativelor care au avut loc între Ministerul comerțului Interior și exterior al U.R.S.S. și o delegație comercială a Republicii Democratice Germane, tratative care au decurs într-o atmosferă prietenească, de înțelegere reciprocă, la 27 Aprilie a.c. a fost semnat un protocol cu privire la schimbul de mărfuri între U.R.S.S. și Republica Democrată Germană, pe anul 1953. Pornind dela dorința comună de a dezvolta colaborarea economică, părțile au eștat de acord asupra unor sporiri considerabile a schimbului de mărfuri pe anul 1953 în comparație cu anul 1952, și cu volumul schimbului de mărfuri, stabilit pe anul 1953 prin acordul comercial pe termen lung încheiat la 27 Septembrie 1951 între U.R.S.S. și R. D. Germană.

Protocolul a fost semnat de ministrul comerțului Interior și exterior al U.R.S.S., A. Micolan, din partea Uniunii Sovietice, și de ministrul comerțului exterior și interior al R. D. Germane, K. Gregor, din partea R. D. Germane.

Heuss a refuzat să semneze tratatele militariste

PARIS, 27 (TASS). — Corespondentul agenției France Presse relatează din Bonn:

Heuss, președintele Germaniei occidentale, a declarat astăzi, în urma întâlnirii cu cancelarul Adenauer, că el nu va semna tratatul cu privire la comunitatea defensivă europeană până ce tribunalul constituțional din Karlsruhe nu va hotărî dacă acest tratat este constituțional.

SITUAȚIA DIN IRAN

TEHERAN 28 (Agerpres). — TASS transmite:

Țările „Sahbaz” și „Bange Mardom” au publicat textul apelului Asociației Naționale Iraniene de luptă împotriva imperialismului. În apel se arată că sub conducerea directă a șahului și a ambasadorului american în Iran, Henderson, se pregătește o lovitură de stat al cărei scop este răsturnarea actualului guvern și scoaterea puterii lui Zahedi sau Hossein Ala. Sunt amestecați în această chestiune fostul ministru al Curții, Hossein, precum și generali în retragere Zahedi și Hedjazi, sprijiniți de președintele Medjlisului Iranian, Hașani, și de conducătorul religios, Behmehani, precum și de unii deputați din Medjlis care sunt partizani al Curții șahului.

SPECTACOLELE DE AZI

TEATRE: Opera de Stat: Rusalca; Teatrul de Operă: Vânt de libertate; Național „L. Caragiale” (Studio): O scrisoare pierdută; Național „L. Caragiale” (Comedii): Celeste de foc; Municipal: Pădurea; Tineretului: Inșirile mărgărite; Armatei (8 din G.rai Maghvan): Într-o noapte de vară; Armatei (8 din 15 Septembrie): În Voaie; Complot; Studiole actorului de film „C. Nottara” (în sala Teatrului Constituțional al Sindicatelor): Nepotul goronistului; Muzical: Voaie (Gălești); Voi țări meren (Julius Fucik) ora 19; Ansamblul de Estradă (Savoy): Primul spectacol.

CINEMATOGRAFIE: L. C. Frim: Marile călătorii (ambule serial); Patria: București, Flacăra; Război: Republica; Elbistrul dragostei; Timurul Noi Delta Volgii. În noaptea de azi: Elena Pavel: Actele secrete Solovay; Lumina 28 August; Alex. Popov: N. Bălcescu; Alex. Cucur: Alex. Sahla; Ruy Blas; Gh. Doja: Noaptea de Mai; Miorița; Tremul moare spre Răsărit; Mosilor, Volca; Concertul meșterilor artei ucrainiene; 1 Mai. Libertății: Insula misterelor; Donca Simo: Trei telegramme; Cultural: Sălcio; Rahova: Mizerabili (seria II-a); Vasile Rontă: Spre 15 Septembrie; 1 Mai. Libertății: Război: Runtura; Popular: Avangarda de scriitori; Ilie Pitulic; 7 Noembrie; Mizerabili (seria I-a); Ușea; Dorneni curajoși; T. Vladimirescu; Doză lungă; Grăvia; Drazozi și ură; Constantin David; Zile și nopți; 8 Mai; Când trădătorii înfloresc.

Pentru o puternică înfățișare a vieții în literatura noastră

(Urmare din pag. 3-a)

la scriitori ca Petru Dumitriu, Dan Dăscălușanu, Eug. Frunză, Kovács György, V. Em. Galan, Horváth István, Veronica Porumbacu, Marin Preda, etc., sunt străns uniți în convingerea că numai pe calea realismului socialist, a spiritului de partid în artă, a scriiturii devotate a poporului poate fi realizată o literatură demnă de marea noastră epocă.

Scriitorul — a spus Mihail Sadoveanu la dezbaterile Ununii Scriitorilor — „are nevoie de o cinste deosebită, de o lealitate desăvârșită față de viață, față de cititorul lui, față de artă.

Să fie deplin convins, adănc convins, de adevărurile pe care le pune în cartea lui, pentru ca să dea o semnificație autotă cărții pe care o scrie, să fie plin de tot cecece face, de tot cecece trebuie să dea literatura nouă, de importanță al pericula progresul umanității și pentru fericirea omenirii.

Fără credință, fără dragoste pentru popor și fără desăvârșită sinceritate și lealitate în cecece facem și în cecece scriem, nu se poate face o carte bună.”

Este deosebit de important și îmbrucător faptul că, așa cum s'a văzut în plenară, s'au lărgit rândurile scriitorilor noștri care și-au însușit învățăturile de bază ale marxism-leninismului și dezbaterile problemei creației literare în lumina lor. Creșterea nivelului ideologic al scriitorilor noștri, a hotărârilor lor de a lupta cu putere sporită împotriva rămășitelor și influențelor ideologice burgheze, s'a vădit în deosebit în combativitatea cu care marea majoritate a celor ce au vorbit la plenara Ununii Scriitorilor au luat poziție critică ascutită față de manifestările greșite, străine.

După unele succese în creație — succese pe care le-a dobândit tocmai pe linia combaterii rămășitelor propriilor concepții formaliste — tov. Nina Cassian a scris în aceste versuri individualiste. Aceste versuri exprimă un punct de vedere aristocratic, de „superioritate” a poetului față de oamenii simpli, care, pasă-mi-te, ar fi dator să-l accepte pe poet „așa cum este”. Poeta n'a luat poziție față de aceste manifestări individualiste, străine ideologiei social-

liste, realismului socialist, ci le-a prezentat mai degrabă ca pe niște încercări de a găsi un mod personal, „nou”, în creația sa.

Din cuvântul rostit la plenară de poetul Cicerone Theodorescu a reieșit că el, departe de a se fi hotărât înșfășit să rupă în practică și până la capăt cu formalismul ce-l frâneză creația de mulți ani, încearcă dimpotrivă să-l strecoare de contrabandă, dându-l drept poezie... „realistă”.

La C. Theodorescu, ca și la criticul I. Viner și, într-o măsură, la N. Cassian, s'a manifestat tendința inapoiată de a respinge criticile înlemecate ce li se aduc, de a-și trece lipsurile pe seama cauzelor „obiective”. Ei au ajuns astfel să se neghe, în fond, înalta răspundere pe care scriitorul o are față de popor și față de partid. Ei au ajuns astfel pe poziții străine spiritului de partid în artă, pliedând pentru liberalism și toleranță față de idei și lucrări străine oamenilor muncii, de proastă calitate și din punct de vedere artistic, de care oamenii muncii nu au nevoie. O asemenea atitudine nu e altcece decât o variantă a teoriei burgheze a „artei pentru artă”, ruptă de popor și de lupta lui.

Dezbaterea a subliniat cu putere că deși pozițiile străine nu sunt caracteristice majorității scriitorilor, ci cătorva elemente izolate, rămase în urmă față de înaintarea literaturii noastre, este necesar să se înalțe lupta pentru extirparea deplină din viața literară a rămășitelor formaliste, a putregăului individualist, a infumării și fălăciilor, a tuturor influențelor ideologice burgheze.

La plenară s'a observat în mod just că unii scriitori, ca Maria Banuș sau Marcel Bressănuș, nu luptă serios pentru cunoașterea vieții, pentru lichidarea rămășitelor concepțiilor lor formaliste și nu merg consecvent pe drumul pe care au obișnuit mai demult unele succese, condamându-se astfel la sterilitate și fiind aproape absenți din fruntea nostru literar, cecece, din punct de vedere obiectiv, înșamună rămâne în marginea luptei pentru socialism.

Condiția esențială a dezvoltării literaturii

Cauza principală a lipsurilor actuale ale creației noastre literare, a ră-

mănerii ei în urmă față de viață este aceea că scriitorii nu studiază încă temeinic și sistematic realitatea țării noastre, oamenii ei, nu cunosc profund politica partidului și obiectivele ei concrete de luptă. Metoda de „documentare” a multor scriitori continuă să fie încă, în mai mare sau mai mică măsură, „jurisimul”, trecerea grabită la suprafața lucrurilor, fără adâncire și perspectivă. În practicareea acestei „metode” — care n'are nimic comun cu realismul socialist — în teoria unora de a fabrica la repezeală „eroi” și „situații” născote, în comodaterea de care dau dovadă unii scriitori, se manifestă slăbiciunea spiritului de partid, acțiunea nefastă a rămășitelor unor concepții și deprinderi caracteristice scriitorului burghez, izolat în faimosul „turn de fildeș”.

Trebuie să fie clar că niciun fel de discuție teoretică asupra tipicului nu îl pot ajuta pe scriitor în creație atâta timp cât el nu se întemeiază în munca lui pe o adâncă cunoaștere a vieții; înțelegerea teoretică a problemei tipicului nu îl scutește pe scriitor de studierea vieții, ci dimpotrivă, îl obligă să facă acest studiu în mult mai mare măsură ca înainte. Este cu neputință să crezi figuri și situații tipice, imbiat de marea forță a vieții și a luptei, să crezi opere cu un bogat conținut de idei și sentimente, într-o înaltă formă artistică, fără a desfășura o muncă perseverentă de acumulare a unei vaste experiențe de viață, fără cunoașterea temeinică a realității — a naturii, cu înfinita ei varietate, a economiei și tehnicii, a problemelor culturale, a vieții de partid, și mai ales fără cunoașterea profundă a cecece constituie însuși obiectul artei: omul, viața oamenilor patriei noastre.

Pe drept cuvânt concluziile biroului Ununii Scriitorilor subliniază că: „...poporul n'are să ridicăm creația noastră la o asemenea bogăție, la un asemenea nivel artistic, încât... scriitorul e obligat să facă saltul dela o legătură adesea superficială cu realitatea, la o adâncă și activă participare în focul luptei”.

Pentru a se putea orienta în problemele complexe ale construcției socialiste și ale luptei de clasă, pentru a putea cunoaște cu

adevărat esența fenomenelor sociale, a deosebi esențialul de neesențial și de întâmplător, pentru a sesiza cecece este într-adevăr nou și cecece este vechi și a putea înfățișa cu toată expresivitatea caracter tipice în împrejurări tipice — nu există cale pentru scriitor în afara aceleia a cunoașterii temeinice, a însușirii organice și învățării teoriei marxist-leniniste și a esteticii marxist-leniniste. Mulți scriitori au subliniat în dezbateri că fără stăpânirea acestor busele sigure în creația literară, talentul singur este insuficient pentru a crea o operă literară cu adevărat valoroasă și durabilă.

Lipsurile în creație ale unor scriitori valoroși ca Al. Jar, Aurel Baranga — care au adus un aport slab și în discuție — M. Davidoglu, E. Camilari și alții se datorează în cea mai mare parte tocmai rămănelor lor în urmă — criticată cu asprime în cadrul dezbaterii — în cecece privește studierea marxism-leninismului.

Neapărat necesară pentru înflorirea literaturii noastre este însușirea profundă de către scriitorii a tradițiilor valoroase ale marilor noștri clasici, cunoașterea și studierea strălucitelor creații realiste ale marilor clasici ruși. Felul cum literatura sovietică a continuat și a ridicat pe o treaptă mai înaltă cele mai bune tradiții literare din trecut, felul cum oglindește ea realitatea sovietică, constituie pentru literatura noastră un exemplu măreț, așa cum numeroși scriitori au subliniat în plenară.

Tot ce a creat mai valoros clasicii ca și marile creații ale literaturii sovietice, constituie un exemplu strălucit al unității fondului și formei, un exemplu strălucit al măiestriei realiste. Pentru a contribui din plin la întărirea caracterului realist al operei de artă, la reliefaarea ideilor ei, la mărire puterii acestora de influențare, de educare a oamenilor muncii, pentru a reda cu putere tipic este nevoie de o înaltă măiestrie în ce privește forma operei literare, de o construcție clară a operei, de un limbaj expresiv, cizelat cu grijă, de cunoașterea regulilor genului literar respectiv, a procedeelelor folosite de cel mai bun scriitor realist, a experienței inovatoare a literaturii realist-socialiste sovietice.

Este necesar ca o seamă de scriitori să înceteze cu munca de mântulală, să urmărească nu acel „minim” care să le asigure apariția, cu indulgență, în unele publicații și edituri, ci acel „maxim” caracteristic adevăraților artiști, exigenți față de ei înșiși.

Acel călăva scriitorii care nu-și dau încă seama de creșterea rapidă a exigen-

țelor artistice ale poporului și de lărgirea necontenită a frontului literar, închipuindu-și că deocamdată se pot culca pe laurii trecutului, că „viața îi așteaptă”, sau că poporul îi va accepta „așa cum sunt”, se înșală amar; mai devreme sau mai târziu ei nu pot ajunge — dacă se vor menține pe asemenea poziții — decât la marginea vieții și a literaturii.

Necesitatea dezvoltării luptei de opinii și a criticii principiale

Dezbaterea dela plenara Ununii Scriitorilor a arătat din nou forța creatoare a criticii și autocriticii, a subliniat necesitatea luptei de opinii, fără de care așă cum învățăm dela marea Stalin — nu poate exista progres în știință și cultură.

Mulți dintre participanții la dezbaterile Ununii Scriitorilor au criticat îngrijorătoare rămănelor în urmă a criticii literare. Criticii literari — al căror număr rămâne încă foarte mic — zărele și revizite, le-au înțeles prea puțin pentru îndrumarea literaturii noastre. În presă au apărut unele materiale critice greșite, lipsite de principialitate, semănătoare de confuzii. Adeseori criticii dau dovadă de lipsă de curaj în tratarea problemelor teoretice ale creației literare, scriu articole reci, cenșuri, fără ascuțime, incapabile să-l orienteze pe scriitor, să-l ajute să dezvolte calitățile operei lor și să stăpânească greșelile.

Unii critici s'au rupt de problemele literaturii noastre contemporane, au rămas în urmă față de frontul înalțat al literaturii și aproape și-au încetat activitatea critică. Deși este un caz tipic în această privință, criticul I. Viner, în cuvântul rostit la plenară, a căutat să se scuture de orice răspundere, să-și ascundă lipsurile, prezentând într-o lumină trandărie și demobilizatoare situația proastă din domeniul criticii literare; el a ajuns să demobiliză în fond toleranța față de atitudinea pasivă, inactivă, în domeniul literaturii, lipsa de exigență față de lucrările și articolele critice scrise de mântulală și pătrunse de idei străine.

În dezbateri a fost criticată pe drept cuvânt conducerea Ununii Scriitorilor, și în deosebi Secretariatul ei, care a neglijat munca ideologică de masă, a lucrat adeseori în mod sectar, s'a limitat la discuții individuale cu un grup restrâns de scriitori, în loc de a organiza dezbateri de către scriitorii a problemelor teoretice și practice concrete ale literaturii, nu a în-</